

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.879 van 7 juni 2000
in de zaak A. 80.375/X-8447.**

In zake : 1. de v.z.w. WERKGROEP NATUURRESERVATEN
LINKEROEVER-WAASLAND,
2. de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU
VLAANDEREN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomen de partij :

1. het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE, J. BOUCKAERT en
B. SCHUTYZER,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51,
2. de VERENIGING ZEEUWSE MILIEUFEDERATIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. WERKGROEP NATUURRESERVATEN LINKEROEVER-WAASLAND
en de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN op
23 september 1998 hebben ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998
tot wijziging van het besluit van de Vlaamse rege-
ring van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de

- speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 juli 1998;
2. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 augustus 1998;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen
en voor de tweede tussenkomende partij, van Advocaten
H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die verschijnen voor de verwe-
rende partij, en van Advocaten J. BOUCKAERT en
B. SCHUTYZER, die verschijnen voor de eerste tussen-
komende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN met een verzoekschrift van 4 december 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de VERENIGING ZEEUWSE MILIEUFEDERATIE met een verzoekschrift van 23 juni 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat verzoekende partijen de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van twee beslissingen in één verzoekschrift verantwoorden als volgt :

"De beide besluiten zijn niet enkel van dezelfde datum. Ze zijn ook beide te situeren in het raam van de plannen om een Deurganckdok aan te leggen, daartoe een aantal slikken en schorren langs de Schelde-oeveren weg te ruimen, twee poldergebieden op te spuiten en te industrialiseren en Doel te laten verdwijnen.

Anderzijds is er zowel bij het eerste als bij het tweede besluit een kaart gevoegd die aantoonde dat de overheid in de gemeenten Kruibeke-Bazel en Rupelmonde maatregelen i.v.m. integraal waterbeheer en vogelbescherming wil doorvoeren.

Doordat beide beslissingen *ratione loci* elkaar min of meer overlappen en bedoeld zijn om dezelfde plannen uit te voeren, is de aanvechting ervan m.i. in één verzoekschrift verantwoord";

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht opwerpen dat de eisen van een goede rechtsbedeling worden miskend wanneer de vordering verschillende voorwerpen heeft, waarvoor verschillende wetten en verordeningen gelden, en die afzonderlijke onderzoeken en debatten noodzakelijk maken; dat een zodanige vordering enkel ontvankelijk is in zoverre het de eerste bestreden beslissing betreft;

Overwegende dat in casu verzoekende partijen in één verzoekschrift de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van twee beslissingen, met name 1. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, en 2. het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren; dat het eerste bestreden besluit beslist tot de inkrimping van het vogelrichtlijngebied nr. 3.5. (lees: 3.6.) "Schorren en polders van de Beneden-Schelde", aangeduid op de bijlage 13 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, en tot de uitbreiding van het vogelrichtlijngebied nr. 3.4. (lees: 3.5.) "Durme en middenloop van de Schelde", aangeduid op de bijlage 12 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, en dit zoals aangegeven op de bijlagen bij het bestreden besluit; dat het tweede bestreden besluit het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Kruibeke en Lokeren voorlopig heeft vastgesteld, waarbij het tracé van het Deurganckdok als waterweg wordt voorzien, de

bestemming van het natuurgebied nabij Doel wordt gewijzigd in "natuurgebied met erfdienstbaarheid", het gebied waar de MIDA-I zone wordt voorzien, wordt bestemd tot industriegebied, het agrarisch gebied rond Doel, het woongebied en het woonuitbreidingsgebied van Doel alsmede een strook natuurgebied langs de Schelde wordt gewijzigd in "industriegebied", een bijkomend agrarisch gebied aan de grens van het linkeroevergebied tussen Kioldrecht en Verrebroek wordt voorzien, met hieraan aansluitend een bufferzone, en een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "havenuitbreidingsgebied" wordt vastgesteld;

Overwegende dat de twee bestreden beslissingen werden genomen op grond van twee onderscheiden wetgevingen, meer bepaald de eerste bestreden beslissing op grond van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, de tweede bestreden beslissing op grond van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat zij elk het resultaat zijn van onderscheiden procedures; dat tussen de bestreden besluiten geen zodanige samenhang kan worden onderkend die toelaat dat bij uitzondering wordt afgeweken van de dwingende vereiste van goede rechtsbedeling dat slechts één vordering per verzoekschrift kan worden ingesteld; dat de opgeworpen exceptie van gebrek aan samenhang gegrond is; dat uit de ontstentenis van samenhang volgt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging enkel ontvankelijk is wat de eerste bestreden beslissing betreft;

Overwegende dat de verwerende partij voorts opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is wegens gebrek aan belang in hoofde van verzoekende partijen; dat de tussenkomende partij eenzelfde exceptie opwerpt, en voorts laat gelden dat niet blijkt dat tweede verzoekster over de vereiste procesbekwaamheid beschikt;

Overwegende dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partijen laten gelden wat volgt :

"B. Het ernstig en moeilijk te herstellen (rechts)persoonlijk nadeel of risico ingeval de bestreden besluiten onmiddellijk zouden worden tenuitvoergelegd.

1. Het is vooral de tweede beslissing die voor de meeste directe nadelen aan het plaatselijk leefmilieu dreigt te zorgen.

Immers dit besluit G. is de vrijgeleide voor de in art. 3 bedoelde werken van algemeen belang (Deurganckdok en bijhorende ophogingsinfrastructuur in de Mida-zones).

Maar ook door het wegvallen van de habitats en andere beschermde gebieden in het V.R.G. dreigt een ernstige milieuschade te ontstaan.

Om niet telkens te herhalen, verwijzen verzoekers voor wat betreft de bestemmingswijzigingen door het tweede besluit naar hetgeen onder 'Feiten' en 'Belang' reeds is gesteld, alsook naar de aan verwe-rende partij gekende ontwerp kaart van het voorlopig vastgestelde gewestplan (stukken 37a en 37c).

2. Duidelijk kan door louter een annulatievorde-ring in te stellen niet tijdig bekomen (lees : voor-komen) worden dat de beide beslissingen als platform zullen gebruikt worden voor X aantal uitvoeringsbe-

slissingen, zoals bouwvergunningen, milieuvergunningen, onteigeningen, enz.

Er zijn echter kwetsbare en zeer waardevolle gebieden betrokken in de beide besluiten. De Putten, de slikken en schorren alsook de opgespoten zones aan het Deurganckdoktracé.

Zonder een schorsing zal gans dit gebied vrij snel op de schop komen, zal er een zeer aanzienlijke rustverstoring uit voortvloeien, met inzet van zware machines, zwaar verkeer, enz.

Het oorzakelijk verband tussen MTHEN en de bestreden besluiten is dus reëel. Zonder deze beide besluiten kan onmogelijk bv. enige bouwaanvraag in bv. een habitat van het betrokken gebied toegekend worden.

3. Koppeling aan het belang van de verenigingen. De beide verenigingen hebben onder meer tot doel de fauna en de flora te beschermen in hun respectievelijk werkingsgebied.

Indien aangenomen wordt dat de verzoekers een voldoende belang hebben om het behoud van het vogelrichtlijngebied in de status ante quo na te streven, is het logisch dat zij ook een ernstig nadeel kunnen inroepen wanneer kan aangetoond worden dat de doelstellingen van de vereniging of haar activiteiten ernstig nadeel dreigen te ondergaan.

De beide verenigingen streven onder meer het behoud van de flora en fauna na in hun respectievelijk werkingsgebied.

Een vogelrichtlijngebied is een speciaal beschermd gebied dat dient om het leefgebied van vooral een aantal zeldzamere vogelsoorten in stand te houden. Het leefgebied slaat op zowel het nestelen/broeden, als op het pleisteren, fourageren, enz.

4. Ernstige verkleining in oppervlakte van het Vogelrichtlijngebied de Schorren en Polders van de Beneden-Schelde.

Het bestreden besluit 1 herleidt het vogelrichtlijngebied nr. 13 schorren en Polders van de Beneden-Schelde met ongeveer 475 ha (volgens mededeling afdeling Natuur en Amlal).

Dit is geen kleine, maar een aanzienlijke inkrimping, ook al heeft het ganse V.R.-gebied een (oorspronkelijke) oppervlakte van 7609 ha. Echter volgens art. 1 par. 3 van het Besluit 17 oktober 1988 zijn enkel beschermd : 1°) de natuurgebieden e.d. volgens gewestplan (dus i.c. de schorren en slikken aan de Schelde-oever); 2°) de dijken, kreken, oevervegetatie, slikken en schorren.

En ook is er in het gewijzigde ontwerp van gewestplan (...) geen bestemming ingekleurd die het verlies vanuit optiek vogelrichtlijngebied ter plaatse goedmaakt. Uiteraard niet, omdat beide besluiten op elkaar zijn afgestemd.

5. Cumulatief effect door eerdere aantastingen.

De verkleining van een dergelijk gebied is op zich ernstig genoeg, maar des te ernstiger naarmate er ook al andere negatieve trends zijn.

Zo bv. zijn na 1988, dit is het jaar van de afbakening van de V.R.-gebieden, reeds een aantal belangrijke andere verkleiningen/verstoringen doorgegaan : de R2 doorsnijdt de Melkaderkreek en de Beverse Dijk; de Kallose dijk met bijhorend weel moet verdwijnen voor het Verrebroekdok; aanhoudende schorreverminderingen door dijkverzwaringswerken; opstorting van specie tot op de Verkortingsdijk; enz.

6. Ernstige vermindering van een studiegebied voor vogels, in het bijzonder van De Putten en de gebieden op het tracé van het Deurganckdok.

In het bijzonder de eerste verzoekende partij is zeer actief in de inventarisatie en bestudering van vogels.

Ten bewijze daarvan : de aanstelling van twee conservators (de hr. Maebe en de hr. Van Kerckhoven : stukken 17-18) voor het reservaat Oude Schor van Doel, de inventarisatie van De Putten (zie stukken 56-58).

De vereniging heeft trouwens ook een fietsroute helpen uitstippelen om het gebied rond Doel ook recreatief medegebruik te geven, met respect voor de natuur. Zie stuk 44.

Geen van beide besluiten zorgt voor een afdoende bescherming van de meest waardevolle feitelijke natuurgebieden nabij Doel, zijnde De Putten (waardevolst), de slikken en schorren, en de opgespoten terreinen op het tracé van het Deurganckdok.

In het bijzonder het tweede besluit G. kondigt de ruimtelijke verdwijning aan van meer dan 1 km. slikken en schorren langs de Schelde-oever, de inkapseling en halvering van De Putten (deel industriegebied wat nieuw is i.p.v. havenuitbreidingsgebied).

Zo organiseert eerste verzoekster jaarlijks een midwintervogeltelling in deze omgeving. Vorig jaar kwamen daar een 30 - tal mensen naar toe.

Deze jaarlijkse activiteit zal dus zeker aan waarde inboeten.

Dit is een aannemelijke vorm van schade voor een milieuvereniging.

7. Verstoring van de omgeving van het Oude Schor van Doel.

De uitvoering van de betwiste werken van algemeen belang, waarvoor het tweede besluit a.h.w. de vrijgeleide is, zal leiden tot verhogingen van het maaiveld tot 10 meter; tot een visuele breuk in het nog goed open en gave polderlandschap, enz.

Het Oude Schor van Doel, nu nog een landschappelijke oase, ingebed in een ruime en fraaie omgeving, zal door de bedoelde werken van algemeen belang ernstige omgevingsschade lijden.

De vogelsoorten uit die gebieden, zoals grauwe ganzen, smienten, bruine kiekendief enz. zullen hun fourageergebied met zeker 450 ha zien verkleinen. Ook voor de vereniging zelf en haar leden is dit een aanmerkelijke derving van genot en belevingswaarde.

8. Het Groot Gat op het tracé van het Deurganckdok.

De kans om het herstel af te dwingen van het 'Groot Gat', dit is een krekentrestant ten westen van de Zeedijk, temidden het tracé van het Deurganckdok, gaat definitief verloren.

Immers, dit habitat valt formeel weg uit het vogelrichtlijngebied, terwijl het ook in het Besluit G. planologisch te vergeten is.

9. Jachtverbod in V.R.G. valt weg.

Doordat de bescherming als vogelrichtlijngebied wegvalt, zal er ook terug meer verstoring zijn in grotere delen van de polder door de jacht.

Immers, volgens art. 12 par. 5, 7° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni '98 betreffende jacht in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 1998 tot 30 juni 2003 (B.S. 30 juni 1998) is de jacht op alle waterwild verboden binnen de perimeter van o.a. het V.R.G. 'de Beneden-Zeeschelde'. Weliswaar is er nog een uitzondering voorzien binnen deze gebieden voor de jacht op de wilde eend in de periode 15 augustus tot 15 oktober (art. 12 par. 7).

Verstoring door jacht zal dus principiële op de andere soorten binnen de verkleinde perimeter wel mogelijk zijn, zoals bv. op de meerkoet (van 15 oktober tot 31 december), de smient (zelfde periode) en grauwe ganzen (15 augustus tot 30 september).

Deze laatste soort komt precies in grote aantallen voor in het Vogelrichtlijngebied.

Uiteraard zal door de mogelijke bejaging in het nu weggevallen V.R.G. ook de rust naar de aanpalende gebieden die wel bewaard gebleven zijn in het V.R.G. nr. 13 Beneden-Schelde ernstige schade kunnen veroorzakt worden.

Tevergeefs zou gesteld worden dat het MTHEN alsdan niet door het bestreden besluit, maar wel door de jachtwetgeving veroorzaakt wordt.

Immers, juridisch-technisch kan zeker gesteld worden dat een nadeel veroorzaakt wordt - of althans het risico daartoe - door een basisbeslissing, terwijl het nadeel eventueel 'berokkend' kan worden door een nog meer kleinschalige beslissing (vglk BPA versus bouwvergunning : zie bv. arrest nr. (...): 'dat voorts de omstandigheid dat het bestreden plan het aangevoerde nadeel eerst zal berokkenen bij de afgifte van een bouwvergunning niet betekent dat het nadeel niet uit het plan van aanleg voortspuit').

10. Verminderde bescherming van het feitelijk leefgebied van een aantal strict te beschermen zeldzame vogelsoorten.

Binnen de concrete perimeter van de kaart met de inkrimping van het V.R.G. en van de gebieden die op het Besluit G. veranderen van landbouw naar industriegebied en van natuurgebied met erfdiensbaarheid naar industrie- of waterwerkengebied, komen een aantal habitats en vogelsoorten voor die behoren tot de Bijlage I van de vogelrichtlijn, zoals het smelleken, de bruine kiekendief, grutto's, bontbek en kleine plevier, roodborsttapuit, ijsvogel, kleine zilverreiger, slechtvalk, kluten, kemphaan, goudplevier. Zie de stukken 51 tot 58.

De hier beoogde ruimtelijke ordening betekent vroeg of laat het einde van de meeste van deze (feitelijke) natuurkerngebieden. Dit uiteraard naarmate de werken vorderen.

Uit het tijdsschema in de nota stuk 59 blijkt echter duidelijk dat reeds in 1998 een aanvang van de werken zal aanvangen.

Alles 'dank zij' de bestreden beslissingen.

11. Moeilijk te herstellen nadeel.

Gesteld dat verzoekers enkel de vernietiging van dit Besluit zouden vorderen, zou ingeval van een annulatiearrest binnen X aantal jaren de voormelde en inmiddels geleden schade niet meer in natura kunnen hersteld worden.

Een vergoeding bij wijze van equivalent is geen eigenlijke vergoeding.

Deze voorwaarde van het kort geding is vervuld";

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de vordering tot schorsing enkel ontvankelijk is wat betreft de eerste bestreden beslissing, met name het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 1998 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van de speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand;

Overwegende dat luidens haar statuten de v.z.w. WERKGROEP NATUURRESERVATEN LINKEROEVER-WAASLAND beoogt "op het grondgebied van de gemeenten Antwerpen, Beveren, Zwijndrecht, Kruibeke en Sint-Gillis-Waas :

- a) te streven naar het behoud en de uitbreiding van de natuurgebieden;
- b) de bescherming van het leefmilieu;
- c) de wetenschappelijke studie en de bescherming van fauna en flora;
- d) het verzamelen van informatie over milieu

en natuur, en het verspreiden ervan onder de leden en het publiek, in de vorm van tijdschriften of anderszins"; dat luidens haar statuten de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN "... beoogt de bescherming van het leefmilieu. Hieronder dient te worden verstaan : a) het behoud van de natuur en de bescherming van het landschap, het behoud van fauna en flora, het beheer van groengebieden; b) het behoud van het stedschoon en van het onroerend kultuurpatrimonium en de ontwikkeling en herstructurering van de woonkernen naar menselijke schaal; c) de bestrijding van vervuiling van bodem, water en lucht, van het lawaai en alle andere vormen van milieuhinder";

Overwegende dat blijkens de bij het eerste bestreden besluit gevoegde plannen niet alleen het overgrote gedeelte van het vogelrichtlijngebied "Schorren en polders van de Beneden-Schelde" als zodanig blijft behouden, maar ook door het bestreden besluit is beslist tot de uitbreiding van het vogelrichtlijngebied nr. 3.4. (lees: 3.5.) "Durme en middenloop van de Schelde", aangeduid op de bijlage 12 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, en gesitueerd in het nabijgelegen Kruibeke, en dit met een gebied dat in oppervlakte de oppervlakte van de inkrumping ruimschoots overstijgt; dat uit de gegevens van de zaak voorts blijkt dat het gebied "De Putten" niet aan het vogelrichtlijngebied wordt onttrokken; dat het nadeel dat de midwintervogeltelling in de omgeving van het gebied dat aan het vogelrichtlijngebied wordt onttrokken, en waaraan in 1997 een 30-tal personen deelnamen, ingevolge het bestreden besluit "aan waarde (zal) inboeten" te weinig concreet is om als ernstig nadeel te kunnen worden aanvaard; dat ook het argument dat "de kans om herstel af te dwingen van het 'Groot Gat'" definitief verloren gaat, niet overtuigt; dat uit de gegevens van de zaak immers blijkt dat dit "Groot Gat" ingevolge reeds lang geleden uitgevoerde werken ernstig is aangetast; dat een

eventuele schorsing hieraan niet kan verhelpen; dat de niet-schorsing van het eerste bestreden besluit niet tot gevolg heeft dat de kans op herstel "definitief" zou worden uitgesloten; dat de verstoring van "grotere" delen van de polder door jacht ingevolge het verdwijnen van de bescherming als vogelrichtlijngebied voor het gedeelte waarop de inkrimping betrekking heeft een niet concreet gestaafd nadeel is, dat bovendien voortvloeit uit de toepassing van een andere wetgeving; dat de uiteenzetting van verzoekende partijen onvoldoende duidelijke en concrete gegevens bevat waaruit kan blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing, met name de inkrimping van het vogelrichtlijngebied nr. 3.5. (lees: 3.6.) "Schorren en polders van de Beneden-Schelde", aangeduid op de bijlage 13 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, en dit zoals aangegeven op de bijlagen bij het bestreden besluit, hen in de realisatie van hun maatschappelijk doel een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat het eerste bestreden besluit betreft, niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van de VERENIGING ZEEUWSE MILIEUFEDERATIE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven juni tweeduizend, door de
Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.